

মধুবন

“*শুভ-চিন্তক মণি হৈ বিশ্বক চিন্তাৰ পৰা মুক্ত কৰা*”

আজি ৰত্নাকৰ পিতাই নিজৰ চাৰিওফালৰ বিশেষ শুভ-চিন্তক মণিসকলক চাই আছেইক। ৰত্নাকৰ পিতাৰ মণিসকলে নিজৰ শুভ-চিন্তনৰ কিৰণেৰে বিশ্বক প্ৰকাশিত কৰি আছে কিয়নো বৰ্তমানৰ এই কৃত্ৰিমতাৰে চিকমিকাই থকা বিশ্বত সকলো আত্মা চিন্তামণি। এনেকুৱা অল্পকালৰ বাবে চিকমিকাই থকা চিন্তামণিসকলক তোমালোক শুভ-চিন্তক মণিসকলে নিজৰ শুভ-চিন্তনৰ শক্তিৰ দ্বাৰা পৰিৱৰ্তন কৰি আছে। যিদৰে সূৰ্যৰ কিৰণে দূৰ-দূৰণিলৈকে অন্ধকাৰ নাশ কৰে সেইদৰে তোমালোক শুভ-চিন্তক মণিসকলৰ শুভ সংকল্পৰূপী চিকমিকনি বুলি কোৱা বা কিৰণ বুলি কোৱা - বিশ্বৰ চাৰিওফালে বিয়পি আছে। আজিকালি বহুত আত্মাই ভাবে যে কোনো আধ্যাত্মিক প্ৰকাশে গুপ্ত ৰূপত নিজৰ কাৰ্য কৰি আছে। কিন্তু এই প্ৰকাশে ক'ৰ পৰা কাৰ্য কৰি আছে, সেয়া জানিব নোৱাৰে। কোনোবা আছে - ইমানলৈকে প্ৰেৰিত হোৱা আৰম্ভ হৈ গৈছে। অৱশেষত বিচাৰি বিচাৰি স্থানত উপস্থিত হৈয়ে যাব। গতিকে এই প্ৰেৰণা হৈছে তোমালোক শুভ-চিন্তক মণিসকলৰ শ্ৰেষ্ঠ সংকল্পৰ চিকমিকনি। বাপদাদাই প্ৰত্যেক সন্তানৰে মস্তকৰ দ্বাৰা মণিৰ চিকমিকনি প্ৰত্যক্ষ কৰি আছে কিয়নো ক্ৰম অনুসৰি চিকমিকাই থাকোঁতা হয়। হওঁতে সকলোৱেই শুভ-চিন্তক মণি কিন্তু চিকমিকনি ক্ৰমানুসৰি।

শুভ চিন্তক হোৱা - এয়াই সহজ ৰূপৰ মনৰ সেৱা যিটো চলোঁতে-ফুৰোঁতে প্ৰত্যেক ব্ৰাহ্মণ আত্মা বা অণ্ডাত আত্মাসকলৰ প্ৰতি কৰিব পাৰা। তোমালোক সকলোৰে শুভ-চিন্তক হোৱাৰ প্ৰকল্পনে বায়ুমণ্ডলক বা চিন্তামণি আত্মাসকলৰ বৃত্তিক বহুত সহজে পৰিৱৰ্তন কৰি দিব। আজিৰ মনুষ্য আত্মাসকলৰ জীৱনত চাৰিওফালৰ পৰা ব্যক্তিৰ দ্বাৰা হওঁক, বৈভৱৰ দ্বাৰা হওঁক - ব্যক্তিসকলৰ মাজত স্বাৰ্থ ভাৱ থকাৰ কাৰণে, বৈভৱৰ অল্পকালৰ প্ৰাপ্তিৰ কাৰণে - অলপ সময়ৰ কাৰণে শ্ৰেষ্ঠ প্ৰাপ্তিৰ অনুভৱ হয় কিন্তু অল্পকালৰ আনন্দ অলপ সময়ৰ পাছত চিন্তালৈ সলনি হৈ যায় অৰ্থাৎ বৈভৱ বা ব্যক্তি চিন্তা দূৰ কৰোঁতা নহয়, চিন্তা উৎপন্ন কৰাৰ নিমিত্ত হৈ যায়। এনেকুৱা কিবা নহয় কিবা চিন্তাত অশান্ত আত্মাসকলৰ শুভ-চিন্তক আত্মাসকল বহুত কম দৃষ্টিগোচৰ হয়। শুভ-চিন্তক আত্মাসকলৰ অলপ সময়ৰ সম্পৰ্কও অনেক চিন্তা দূৰ কৰাৰ আধাৰ হৈ যায়। গতিকে বৰ্তমান বিশ্বক শুভ-চিন্তক আত্মাসকলৰ আৱশ্যকতা আছে, সেইবাবে তোমালোক শুভ-চিন্তক মণিসকল বা আত্মাসকল বিশ্বৰ অতি প্ৰিয়। যেতিয়া সম্পৰ্কত আহি যায় তেতিয়া অনুভৱ কৰে যে এনেকুৱা শুভ-চিন্তক জগতত আৰু কোনো দেখা নাযায়।

সদায় শুভ-চিন্তক হৈ থকাৰ বিশেষ আধাৰ হ'ল শুভ-চিন্তন। যাৰ সদায় শুভ-চিন্তন চলি থাকে, তেওঁ নিশ্চয় শুভ-চিন্তক হয়। যদি কেতিয়াবা ব্যৰ্থ চিন্তন বা পৰচিন্তন চলে তেন্তে সদায় শুভ-চিন্তকো হৈ থাকিব নোৱাৰে। শুভ-চিন্তক আত্মাসকল আনৰো ব্যৰ্থ চিন্তন, পৰচিন্তন সমাপ্ত কৰোঁতা হয়। গতিকে প্ৰত্যেক শ্ৰেষ্ঠ সেৱাধাৰী অৰ্থাৎ সদায় শুভ-চিন্তক মণিসকলৰ শুভ-চিন্তনৰ শক্তিশালী খাজনা (সম্পদ) সদায় ভৰপূৰ হৈ থাকিব। ভৰপূৰ হোৱাৰ কাৰণেই আনৰ প্ৰতিও শুভ-চিন্তক হ'ব পাৰে। শুভ-চিন্তক অৰ্থাৎ সকলো জ্ঞান-ৰত্নৰে ভৰপূৰ। আৰু এনেকুৱা জ্ঞান সম্পন্ন দাতা হৈ আনৰ প্ৰতি সদায় শুভ-চিন্তক হ'ব পাৰে। গতিকে পৰীক্ষা কৰা যে গোটেই দিনটোত অধিক সময় শুভ-চিন্তন চলি থাকে নে পৰচিন্তন চলি থাকে? শুভ-চিন্তন কৰোঁতাসকল সদায় নিজৰ সম্পন্নতাৰ নিচাত থাকে, সেইকাৰণে শুভ-চিন্তক স্বৰূপৰ দ্বাৰা আনৰ প্ৰতিও দিয়া হয় আৰু ভৰপূৰ হৈ যায়। পৰচিন্তন আৰু ব্যৰ্থ চিন্তন কৰোঁতাসকল সদায় খালী হোৱাৰ কাৰণে নিজক দুৰ্বল অনুভৱ কৰিব, সেইবাবে শুভ-চিন্তক হৈ আনক দিয়াৰ পাত্ৰ হ'ব নোৱাৰে। বৰ্তমান সময়ত সকলোৰে চিন্তা দূৰ কৰাৰ নিমিত্ত হওঁতা শুভ-চিন্তক মণিসকলৰ আৱশ্যকতা আছে, যিয়ে চিন্তাৰ সলনি শুভ-চিন্তনৰ বিধিৰ অনুভৱী কৰি তুলিব পাৰে। য'ত শুভ-চিন্তন থাকিব ত'ত চিন্তা স্বতঃ সমাপ্ত হৈ যাব। গতিকে সদায় শুভ-চিন্তক হৈ গুপ্ত সেৱা কৰি আছে নহয়?

এয়া যি বেহদৰ বিশ্ব সেৱাৰ পৰিকল্পনা কৰিছা, এই পৰিকল্পনা সহজে সফল কৰাৰ আধাৰো হৈছে শুভ-চিন্তক স্থিতি। ভিন্ন ভিন্ন প্ৰকাৰৰ আত্মা সমন্ধ-সম্পৰ্কত আহিব। এনেকুৱা আত্মাসকলৰ প্ৰতি শুভ-চিন্তক হোৱা অৰ্থাৎ সেই আত্মাসকলক সাহস ৰূপী ডেউকা প্ৰদান কৰা কিয়নো সকলো আত্মা চিন্তাৰ চিতাত থকাৰ কাৰণে নিজৰ সাহস, উদ্দীপনা, উৎসাহৰ ডেউকা দুৰ্বল হৈ গৈছে। তোমালোক শুভ-চিন্তক আত্মাসকলৰ শুভ-ভাৱনাই তেওঁলোকৰ ডেউকা শক্তিশালী কৰিব আৰু

তোমালোকৰ শূভ-চিন্তক ভাৱনাৰ আধাৰত উৰিবলৈ ধৰিব অৰ্থাৎ সহযোগী হ'ব। নহ'লে, নিৰাশ হৈ গৈছে যে সুখময় সংসাৰ (বেটাৰ ৱৰ্ল্ড) গঢ়ি তুলিবলৈ আমাৰ আত্মাসকলৰ কি শক্তি আছে? যিয়ে নিজকে গঢ়িব নোৱাৰে তেন্তে বিশ্বক কি গঢ়িব? বিশ্বক সলনি কৰাতো বহুত কঠিন বুলি ভাবে কিয়নো বৰ্তমান সকলো সম্ভাৰ ফলাফল দেখিছে, সেইবাবে কঠিন বুলি ভাবে। এনেকুৱা হতাশাগ্ৰস্ত আত্মাসকলক, চিন্তাৰ চিতাত বহি থকা আত্মাসকলক, তোমালোকৰ শূভ-চিন্তনৰ শক্তিয়ে হতাশাৰ পৰা আশাবাদী কৰি তুলিব। যিদৰে, দুবিবলৈ ধৰা মনুষ্যক খেৰ-কুটাৰ সহযোগেও অন্তৰ আনন্দিত কৰি তোলে, সাহসী কৰি তোলে। তেন্তে তোমালোকৰ শূভ-চিন্তক স্থিতিয়ে তেওঁলোকক সহায়ৰ অনুভৱ কৰাব, জ্বলি থকা আত্মাসকলৰ শীতল জলৰ অনুভূতি হ'ব।

সকলোৰে সহযোগ প্ৰাপ্ত কৰাৰ আধাৰো হৈছে শূভ-চিন্তক স্থিতি। যি সকলোৰে প্ৰতি শূভ-চিন্তক, তেওঁলোকৰ সকলোৰে সহযোগ স্বতঃ প্ৰাপ্ত হৈ যায়। শূভ-চিন্তক ভাৱনাই আনৰ মনত সহযোগৰ ভাৱনা সহজে আৰু স্বতঃ উৎপন্ন কৰিব। শূভ-চিন্তক আত্মাসকলৰ প্ৰতি প্ৰত্যেকৰে অন্তৰত স্নেহ উৎপন্ন হয় আৰু স্নেহেই সহযোগী কৰি তোলে। য'ত স্নেহ থাকে, ত'ত সময়, সম্পত্তি, সহযোগ সদায় উৎসৰ্গিত কৰিবৰ কাৰণে তৈয়াৰ হৈ যায়। গতিকে শূভ-চিন্তনে স্নেহী কৰি তুলিব আৰু স্নেহে সকলো প্ৰকাৰৰ সহযোগত উৎসৰ্গিত কৰি দিব, সেইবাবে সদায় শূভ-চিন্তনেৰে সম্পন্ন হৈ থকা, শূভ-চিন্তক হৈ সকলোকে স্নেহী, সহযোগী কৰি তোলা। শূভ-চিন্তক আত্মাই সকলোৰে পৰা সন্তুষ্টিৰ প্ৰমাণপত্ৰ (চাৰ্টিফিকেট) সহজে ল'ব পাৰে। শূভ-চিন্তকেহে সদায় প্ৰসন্নতাৰ ব্যক্তিস্বত থাকিব পাৰে, বিশ্বৰ আগত বিশেষ ব্যক্তিস্বশালী হ'ব পাৰে। আজিকালি ব্যক্তিস্বশালী আত্মা কেৱল প্ৰসিদ্ধ হয় অৰ্থাৎ নাম বিখ্যাত হয় কিন্তু তোমালোক আত্মিক ব্যক্তিস্বশালীসকল কেৱল প্ৰসিদ্ধ অৰ্থাৎ গায়ন যোগ্য নোহোৱা, কিন্তু গায়ন যোগ্যৰ লগতে পূজন যোগ্যও হোৱা। যিমনেই ডাঙৰ ধৰ্ম-ক্ষেত্ৰত, ৰাজ্য-ক্ষেত্ৰত, বিজ্ঞানৰ ক্ষেত্ৰত ব্যক্তিস্বশালী প্ৰসিদ্ধ হৈছে কিন্তু তোমালোক আত্মিক ব্যক্তিস্বশালীৰ সমান 63 জন্ম পূজনীয় হোৱা নাই সেইবাবে এয়া হৈছে শূভ-চিন্তক হোৱাৰ বিশেষত্ব। সকলোৰে যি প্ৰাপ্তি হয়, আনন্দৰ, সহায়ৰ, সাহসৰ ডেউকাৰ, উৎসাহ-উদ্দীপনাৰ – এই প্ৰাপ্তিৰ দোৱাই, আশীৰ্বাদে কাৰোবাক অধিকাৰী সন্তান কৰি তোলে আৰু কোনোবা ভক্ত আত্মা হৈ যায়। সেইবাবে অনেক জন্মৰ পূজ্য হৈ যায়। শূভ-চিন্তক অৰ্থাৎ বহুকালৰ পূজ্য আত্মা, সেয়েহে এই বিশাল কাৰ্য আৰম্ভ কৰাৰ লগতে যিদৰে অন্য কাৰ্যসূচী হাতত লোৱা, তাৰ লগতে নিজৰ প্ৰতি কাৰ্যসূচী হাতত লোৱা য়ে :-

- 1) সদাকালৰ বাবে প্ৰত্যেক আত্মাৰ প্ৰতি, অনেক প্ৰকাৰৰ ভাৱনাৰ পৰিৱৰ্তন কৰি এটাই শূভ-চিন্তনৰ ভাৱনা সদায় ৰাখিম।
- 2) সকলোকে নিজতকৈ আগবঢ়াই নিয়াৰ, আগত ৰখাৰ শ্ৰেষ্ঠ সহযোগ সদায় দি থাকিম।
- 3) 'বেটাৰ ৱৰ্ল্ড' অৰ্থাৎ শ্ৰেষ্ঠ বিশ্ব গঢ়ি তুলিবৰ কাৰণে সকলোৰে প্ৰতি শ্ৰেষ্ঠ কামনাৰ দ্বাৰা সহযোগী হ'ম।
- 4) সদায় ব্যৰ্থ-চিন্তন, পৰ-চিন্তনক সমাপ্ত কৰি অৰ্থাৎ যি হৈ গ'ল তাত বিন্দু (যতি) লগাই, বিন্দু অৰ্থাৎ মণি হৈ সদায় বিশ্বক, সকলোকে নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনা, শ্ৰেষ্ঠ কামনা, স্নেহৰ ভাৱনা, সমৰ্থ কৰি তোলাৰ ভাৱনাৰ কিৰণেৰে আলোকিত কৰি থাকিম।

নিজৰ প্ৰতি হাতত লোৱা এই কাৰ্যসূচী সকলো কাৰ্যসূচীৰ সফলতাৰ আধাৰ। এই আধাৰক সদায় শক্তিশালী কৰি ৰাখিবা, তেতিয়া প্ৰত্যক্ষতাৰ আৰাজ স্বতঃস্ফূৰ্তভাৱে তীৱ হ'ব। বুজিলা? সকলো কাৰ্যৰ নিমিত্ত হোৱা নহয়। যেতিয়া বিশ্বক সহযোগী কৰি তোলা, তেন্তে প্ৰথমে তোমালোক নিমিত্ত হোৱা। সৰু ডাঙৰ বেমাৰ হওঁক বা সুস্থ হওঁক, মহাৰথী, অশ্বাৰোহী - সকলো সহযোগী হয়। পদাতিকতো নায়েই। গতিকে সকলোৰে আঙুলি (সহযোগ) লাগে। প্ৰতিটো ইটাৰে মহত্ব আছে। কোনোবা ভেটিৰ ইটা হয়, কোনোবা ওপৰৰ দেৱালৰ ইটা, কিন্তু এটি এটি ইটা মহত্বপূৰ্ণ। তোমালোক সকলোৰে ভাবনে যে আমি কাৰ্যসূচী হাতত লৈ আছোঁ নে এনেকৈ ভাবা যে কাৰ্যসূচী তৈয়াৰ কৰোঁতাসকলে কৰে, কাৰ্যসূচী তৈয়াৰ কৰোঁতাসকলৰ কাৰ্যসূচী। আমাৰ কাৰ্যসূচী বুলি কোৱা নহয়। গতিকে বাপদাদাই সন্তানসকলৰ বিশাল কাৰ্য, কাৰ্যসূচী দেখি হৰ্ষিত হয়। দেশ-বিদেশত বিশাল কাৰ্যৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা ভাল হয়। প্ৰত্যেক বান্ধৱ আত্মাৰ ভিতৰত বিশ্বৰ আত্মাসকলৰ প্ৰতি দয়া আছে, সহানুভূতি ওপজে যে আমাৰ সকলো ভাতৃ-ভগ্নীয়ে পিতাৰ প্ৰত্যক্ষতাৰ আৰাজ শুনক যে পিতাই নিজৰ কাৰ্য কৰি আছে। সমীপত আহক, সমন্ধত আহক, অধিকাৰী হওঁক, পূজ্য দেৱতা হৈ যাওক লাগিলে 33 কোটিৰ নাম গায়ন কৰোঁতাই হওঁক কিন্তু আৰাজ নিশ্চয় শুনক। এনেকুৱা উৎসাহ আছে নহয়? এতিয়াতো 9 লাখেই তৈয়াৰ কৰা নাই। তেন্তে বুজিলা, নিজৰ কাৰ্যসূচী হয়, আপোনভাৱেহে নিজৰ কাৰ্যসূচীত আপোন বিশ্ব গঢ়ি তুলিব। ভাল

বাৰু।

আজি পাচোঁফালৰ পৰা দল (পাৰ্টি) আহিছে। ত্ৰিবেণী বুলি কয় কিন্তু এয়া পাঁচ বেণী হৈ গ'ল। পাঁচো ফালৰ নদী সাগৰত আহি উপস্থিত হৈ গ'ল। গতিকে নদী আৰু সাগৰৰ মেলা শ্ৰেষ্ঠ মেলা হয়। সকলো নতুন পুৰণিয়ে আনন্দত নাচি আছে। যেতিয়া আশাহীনৰ পৰা আশাবাদী হৈ যায় তেতিয়া আৰু আনন্দিত হয়। পুৰণাসকলে অকস্মাতে সুযোগ পালে সেয়েহে আৰু অধিক আনন্দিত হ'ল। ভাবি বহি আছিল - নাজানো কেতিয়া লগ পাম? এতিয়া পাম - এইটোতো ভবাও নাছিল। 'কেতিয়া'ৰ পৰা 'এতিয়া' হৈ গ'ল গতিকে আনন্দৰ অনুভৱ আৰু বিচিত্ৰ হৈ যায়। বাৰু। আজি বিদেশৰসকলকো বিশেষ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ কৰি আছে। বিশেষ সেৱাধাৰী (জয়ন্তী বেহেন) আহিছে নহয়। বিদেশ-সেৱাৰ অৰ্থে প্ৰথমে নিমিত্ত হ'ল নহয় জানো। বৃক্ষক দেখি বীজ স্মৃতিলৈ আহে। বীজৰূপ পৰিয়াল এওঁ বিদেশ সেৱাৰ নিমিত্ত হ'ল। গতিকে প্ৰথমে নিমিত্ত পৰিয়ালক স্মৰণ কৰি আছে।

বিদেশৰ সকলো নিমিত্ত হোৱা সেৱাধাৰী সন্তানসকলে সদায় পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰাৰ প্ৰচেষ্টাত উৎসাহ-উদ্দীপনাৰে দিনে-ৰাতিয়ে লাগি আছে। তেওঁলোকৰ বাৰে বাৰে এইটোৱেই অৱজ কাণত প্ৰতিধ্বনিত হয় যে বিদেশৰ তীব্ৰ আৱাজেৰে ভাৰতত পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰিব লাগে। এই আৱাজে সদায় সেৱাৰ কাৰণে খোজ আগবঢ়াই থাকে। বিশেষ সেৱাৰ উৎসাহ-উদ্দীপনাৰ কাৰণ হৈছে - পিতাৰ সৈতে অন্তৰৰ মৰম, স্নেহ। প্ৰতিটো খোজত, প্ৰতিটো ক্ষণত মুখত 'বাবা বাবা' উচ্চাৰিত হৈ থাকে। যেতিয়াই কোনোবাই কাৰ্ড অথবা উপহাৰ পঠিয়ায় তেতিয়া তাত অন্তৰৰ (হাৰ্টৰ) চিত্ৰ নিশ্চয় অংকন কৰে। ইয়াৰ কাৰণ হৈছে অন্তৰত সদায় 'দিলাৰাম' (অন্তৰক আৰাম দিওঁতা) থাকে। অন্তৰ দিলা আৰু অন্তৰ ল'লা। দিয়া আৰু লোৱাত বুদ্ধিমান হোৱা, সেইকাৰণে অন্তৰৰ চুক্তি কৰোঁতাসকল, অন্তৰেৰে স্মৰণ কৰোঁতা নিজৰ চিন 'হৃদয়'য়েই পঠিয়ায় আৰু এই আন্তৰিক স্মৃতি বা অন্তৰৰ স্নেহে দুৰৈত থকা সত্বেও অধিক সংখ্যকক সমীপৰ অনুভৱ কৰায়। বাপদাদাই সকলোতকৈ বিশেষ বিশেষত্ব এইটোৱেই দেখিবলৈ পায় যে ব্ৰহ্মা পিতাৰ প্ৰতি অতি স্নেহ আছে। পিতা আৰু দাদাৰ গুটু ৰহস্যক বহুত সহজে অনুভৱ কৰে। ব্ৰহ্মা বাবাৰ সাকাৰ প্ৰতিপালনৰ ভূমিকা নথকা স্বত্বেও অব্যক্ত প্ৰতিপালনৰ অনুভৱ ভালদৰে কৰি আছে। পিতা আৰু দাদা দুয়োৰে সৈতে সম্বন্ধ অনুভৱ কৰা - এইটো বিশেষত্বৰ কাৰণে নিজৰ সফলতাত বহুত সহজে আগবাঢ়ি গৈ আছে। গতিকে প্ৰত্যেক দেশৰ সকলে নিজৰ নিজৰ নাম প্ৰথমতে আছে বুলি বুজিবা। প্ৰত্যেক সন্তানে নিজৰ নাম বুলি ভাবি বাপদাদাৰ পৰা স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ স্বীকাৰ কৰিবা। বুজিলা?

পৰিকল্পনাতো কৰিয়ে আছা। দেশ-বিদেশৰ ৰীতিৰে কম বেছি পাৰ্থক্যতো থাকে কিন্তু প্ৰীতিৰ কাৰণে ৰীতিৰ অন্তৰো একেই লাগে। বিদেশৰ পৰিকল্পনা বা ভাৰতৰ পৰিকল্পনা, কিন্তু পৰিকল্পনাতো একেটাই হয়। কেৱল বিধি বা উপায় কম বেছি ক'ৰবাত পৰিৱৰ্তন কৰিবলগীয়াও হয়। দেশ আৰু বিদেশৰ সহযোগে এই বিশাল কাৰ্যক সদায় সফলতা প্ৰাপ্ত কৰায়ে থাকিব। সফলতাতো সদায় সন্তানসকলৰ লগত আছেই। দেশৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা আৰু বিদেশৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা দুয়োটা মিলি কাৰ্যক আগবঢ়াই লৈ গৈ আছে আৰু সদায় আগবঢ়াই লৈ গৈ থাকিব। ভাল বাৰু!

ভাৰতৰ চাৰিওফালৰ সৰ্বদা স্নেহী, সহযোগী সন্তানসকলৰ স্নেহ, সহযোগৰ শুভ-সংকল্প, শুভ-আৱাজ বাপদাদাৰ ওচৰত সদায় আহি থাকে। দেশ, বিদেশ এখনতকৈ আনখন আগত আছে। প্ৰত্যেক স্থানৰ বিশেষত্ব নিজা নিজা। ভাৰত পিতাৰ অৱতৰণ ভূমি আৰু ভাৰত প্ৰত্যক্ষতাৰ আৱাজ তীব্ৰ কৰাৰ নিমিত্ত ভূমি। আদি আৰু অন্ত ভাৰততে ভূমিকা আছে। বিদেশৰ সহযোগে ভাৰতত প্ৰত্যক্ষ কৰাব আৰু ভাৰতৰ প্ৰত্যক্ষতাৰ আৱাজ বিদেশলৈকে গৈ পাব, সেইকাৰণে ভাৰতৰ সন্তানসকলৰ বিশেষত্ব সদায় শ্ৰেষ্ঠ। ভাৰতবাসী স্থাপনাৰ আধাৰ হ'ল। স্থাপনাৰ আধাৰমূৰ্ত হৈছে ভাৰতৰ সন্তানসকল, সেইকাৰণে ভাৰতবাসী সন্তানসকলৰ ভাগ্যৰ সকলোৱে গায়ন কৰে। স্মৃতি আৰু সেৱাত সদায় উৎসাহ-উদ্দীপনাৰে আগবাঢ়ি আছে আৰু আগবাঢ়িয়ে থাকিব সেইকাৰণে ভাৰতৰ প্ৰতিগৰাকী সন্তানে নিজৰ নিজৰ নামত বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ স্বীকাৰ কৰিবা। গতিকে দেশ-বিদেশৰ বেহদৰ পিতাৰ বেহদৰ সেৱাধাৰী সন্তানসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

বৰদান:

সকলো আত্মাক শক্তিৰ দান দিওঁতা মাষ্টৰ বীজৰূপ হোৱা

অনেক ভক্ত আত্মা ৰূপী পাত যি শুকাই গৈছে, মৰহি গৈছে তেওঁলোকক পুনৰাই নিজৰ বীজৰূপ স্থিতিৰ দ্বাৰা শক্তিৰ দান দিয়া। তেওঁলোকক সৰ্ব প্ৰাপ্তি কৰোৱাৰ আধাৰ হৈছে তোমালোকৰ "ইচ্ছা মাত্ৰম অবিদ্যা" (ইচ্ছাৰ বিষয়ে অজ্ঞ) স্থিতি। যেতিয়া স্বয়ং ইচ্ছা মাত্ৰম অবিদ্যা হ'বা তেতিয়া অন্য আত্মাসকলৰ সকলো ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰিব পাৰিবা। ইচ্ছা মাত্ৰম অবিদ্যা অৰ্থাৎ সম্পূৰ্ণ শক্তিশালী বীজৰূপ স্থিতি। সেয়েহে মাষ্টৰ

বীজৰূপ হৈ ভক্তসকলৰ কাতৰোক্তি শুনা, প্ৰাপ্তি কৰোৱা।
স্নেহান:
সদায় পৰম আত্মাৰ ছত্ৰছায়াত থকাটোৱেই অলৌকিক জীৱনৰ সুৰক্ষাৰ সাধন।

!! ওঁম্ শান্তি !!